

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 205. An liceat efficaciter appetere pollutionem naturaliter orituram, vel gaudere se ea involuntariè secuta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

Magis tenetur quis vitare causas, non ratione pollutionis, sed ratione periculi consensibus, & ideo etiam docet Suar. de Peccat. D. 5. Sect. 7. N. 21. magis vitanda esse illa, ad quae statim timetur concupiscentia, quam alia, ex quibus timetur secuturā in futuro, quia hæc sunt minus certa, facilius impedita, & habent minus pericula.

Q. 205. An liceat inefficaciter appetere pollūtū? 932
 rationem naturaliter orituram, vel gaudere de ea
 involuntariè secuta. R. §. 1. Communior est sententia,
 quod licitum sit affectu simplici & inefficaci desiderare, ut pollutio merè naturalis & involuntaria
 eveniat ob aliquem finem bonum, & ita docent
 Navar. Less. Vasq. Sanch. in Decal. Lib. I. c. 2. à n. 18.
 Tann. de Pecc. D. 4. Q. 8. N. 145. Platel. de Pec. N. 244.
 Sporer in Mor. P. I. T. I. c. 6. N. 34, quia secundūm hoc
 AA. pollutio involuntaria tum tantum retinet
 malitiam objectivam & materialē, quando sequi-
 turex causa, non naturali, sed ex alia, v.g. ex tactu,
 turpiloquio &c, & si naturaliter eveniat, putant
 esse naturalem evacuationem corporis, qualis est
 emissio sudoris vel aliorum superfluorum excre-
 mentorum. Difficultas tarnen est, cur liceat affectu
 inefficace desiderare talem pollutionem, & non
 mortem alterius, nam Inn. XI. damnat hanc 13. prop.
 Si cum debita moderatione facias, potes absque pec-
 cato mortali de vita alterius tristari, & de illius
 morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere
 & desiderare, non quidem ex displicentia personæ, sed
 ob aliquod temporale emolumentum. Disparitatem
 dat Sporer, quod appetere mortem alterius non fit
 actus merè naturalis, sed ex natura sua petat esse
 moralis ac liber, qualis si sit, intrinsecè est malus:
 è contrà dicit pollutionem vi naturæ provenientē
 non esse actum humanum nec voluntati subjectū,
 hinc

hinc in eum inefficaciter tendere non videri esse malum. *Contra est*, nam mors naturaliter causata ex morbo etiam non est actus moralis, sed effectus naturalis, & tamen non est licitum eam appetere alteri, sed actus talis desiderii eset moralis & intrinsecè malus, ergo ne cum apparent disparius Alii dicunt mortem esse gravissimum malum physicum subjecti, quod desiderare alteri non permittat Charitas, nisi propter causam proportionatam, qualis eset spiritualis utilitas subjecti vel temporalis utilitas Communitatis, secundum dicta Lib. 2. à n. 184, non autem privata hæreditas obvenitura, secundum dicta hic n. 693. E contrario pollutio orta ex causis naturalibus, secundum Sanch de Matrimon. Lib. 9. D. 45. N. 14. non est malum nec physicum quidem subjecti vel prolis vel Communitatis humanæ, cum tale semen sit quid superfluum, quo se exonerat natura; aut faltem est malum tam leve, ut propter utilitatem etiam privatam permitti possit.

⁹³³ §. 2. Consentient quóque DD. inquit Sporey n. 13 lictum esse gaudere de ejusmodi pollutione, quatenus causa fuit alicujus boni, ut quia sic cessavit tentatio, ægritudo; & ita docent Vass. Sanch. Less. Lago & alii: sed iterum difficultas est ratione relatæ propositionis 13. damnata, item 15. Lictum est filio gaudere de parricidio Parentis, & in ebrietate perpetrato, propter ingentes divitias inde ex hæreditate consecutas. Sed dicendum est, ut lictum est gaudere tantum de hæreditate obtenta post mortem, non autem de ipsa morte sicut tantum esse lictum gaudere de effectu post pollutionem secuto, & ideo dixi, quatenus causa fuit, non autem de pollutione secundum sibi hinc

§. 3. Non est licitum delectari de polluione⁹³⁴ secundum se, est communis & certa apud Sanch. in Decal. L. 1. c. 2. N. 16. Ratio est, quia causa excusans factum à peccato, qualis est ignorantia vel defectus advertentiae aut libertatis, non excusat talem delectationem, quæ sit cum scientia, advertentia & libertate: licet tamen delector, v. g. de homicidio facto ob defensionem inculpatam, de damno alteri in extrema necessitate causato, quia causa liberans factum à culpa, nempe licentia faciendi, etiam excusat delectationem, Spurer n. 31.

TRACTATUS V.

De Septimo Præcepto:

Non furtum facies.

CUM hoc prohibetur omnis injusta damni-⁹³⁵ ficatio in bonis Proximi, quæ sit 1. Per furtum, & rapinam. 2. Per omissionem reparationis damni illati. 3. Per iniquitatem contractuum. De his tribus hic agendum erit.

CAPUT I.

De Furto.

DUBIUM I.

Quid sit furtum & quale peccatum.

R^Ep. Est occulta & injusta rei alienæ ablatio, invito rationabiliter Domino.

Quod